

ma. — *Ss. H-aktig, -aktighet, -fläckig, -fläckighet, -fotad, -hårig, -klädd, -måla, -mätlande, -målning, -prickig, -randig.*

HVITA, f. 1. Det hvita på, i något, hvit beståndsdel. *H-n på ögat, i ägg.*

HVITAL, vit-äl, f. 2. En art af Alträdet, med löf, som under äro hvitgrå, mjukhåriga. *Alnus incana.*

HVITBETA, f. 1. Hvit artförändring af Röd-beta, hvaraf socker kan beredas. *Beta cicla.* Kallas äfv. Foderbeta. — *Ss. Hvitbetsodling, -socker.*

HVITBLÅ, a. 2. neutr. — *blått.* Blå, med en anstrykning af hvitt.

HVITBOK, f. 2. Se *Afvenbok.*

HVITBUK, m. 2. Simfågel af Gås fåglarnes familj, 20—21 tum lång, hvit under buken. *Fuligula murila.* Kallas äfv. Bergand, Gravenand.

HVITFISK, m. 2. Fisk med hvitglänsande fjäll och lös i köttet, såsom braxen, mört, sarf, m. fl.

HVITGARFVA, v. a. 1. Bereda sådant slags läder, som är hvitt, äger en större mjukhet och seghet, samt användes till vissa slags verktyg. — *Hvitgarfvande, n. 4. o. Hvitgarfning, f. 2.*

HVITGARFVARE, m. 5. Garfvare, som bereder hvitgarfvadt läder.

HVITGLÖDGA, v. a. 1. Glödga ända till hvithet. — *Hvitglödgende, n. 4. o. Hvitglödging, f. 2.*

HVITGARFVERI, n. 3. 1) Beredning af hvitt läder. — 2) Inrättning, ställe, der sådant läder beredes.

HVITGRÅ, a. 2. neutr. — *grått.* Grå, med en anstrykning af hvitt.

HVITGUL, a. 2. Gul, med en anstrykning af hvitt.

HVITHAFRE, m. sing. En art af den allmänna hafren. *Avena alba.*

HVITHAJ, m. 2. En art af Hajs lägdet, 25 fot lång, med mer än 400 tänder och grå hud; måste lägga sig på rygg, för att gripa sitt roof. *Squalus Carcharias.* Kallas äfv. Jättehaj.

HVITHET, f. 3. Egenskapen att vara hvit.

HVITHINNA, f. 1. (anat.) Hinna, som utgör det hvita på ögat och fasthåller ögonklotet i dess grop.

HVITHUFVUD, n. 4. (bot.) Se *Ängsull.*

HVITKLÖFVER, m. sing. Se *Hvitväpling.*

HVITKOKA, v. a. 1. o. 2. Se *Hvitsjuda.*

HVITKULLOR, f. 1. pl. (bot.) Se *Hvitväppling, Kamillblomma* och *Prestkragar.*

HVITKÅL, m. sing. Den vanliga hvita artförändringen af allmän kål. *Brassica capitata.* Kallas äfv. Hufvudkål.

HVITLIMMA, v. a. 1. Öfverstryka med kalkvatten. — *Hvitlimmande, n. 4.*

HVITLIMNING, f. 2. 1) Förrättningen, hvarigenom något hvitlimmas. — 2) Den hvita färg, hvarmed något genom hvitlimning öfverstrykes.

HVITLING, m. 2. Mjukfenig benfisk af 8—12 tum lång, ofvan gråröd, under silfverglänsande, med bruna sidor. *Gadus Merlangus.* Kallas äfv. Villing, Vidding.

HVITLÖK, m. 2. Allmänt bekant Lökart med hvit, starkt luktande rot, af mångfaldig användning i läkarekonsten. *Allium sativum.* — *Ss. H-s-klyfta, -slukt.*

HVITLÖKSÖRT, f. 3. Tvåårig växt, som ger åt mjölk löksmak. *Erysimum alliaria.*

HVITMAT, m. sing. Se *Blamasché.*

HVITMENA, v. a. 1. Se *Hvitlimma.* — *Hvitmenande, n. 4. o. Hvitmening, f. 2.*

HVITMOSSA, f. 1. Ett slags mossa, hvit- eller rödaktig, i kärr. *Sphagnum.* Kallas äfv. Rödmosa.

HVITMÄRA, f. 1. Mångårig växt, med hvit blomruska, och med hvars rot ylle färgas rödt. *Galium boreale.*

HVITNA, v. n. 1. Blifva hvit. — *Hvitnande, n. 4.*

HVITPIL, f. 2. En art af Pilträdet, som har löf, på undre sidan glänsande af ett hvitt ludd. *Salix alba.*

HVITPOPPEL, m. 2. pl. — *popplar.* En art högstammig Poppel med under hvitludna löf. *Populus alba.*

HVITRIK, m. sing. Örtslägdet *Anthericum.*

HVITROT, f. 3. pl. — *rötter.* Se *Qvickrot.*

HVITSIPPA, f. 1. En art Sippa, med hvita blommor och enblommig stjolk; har ganska skarp saft. *Anemone nemorosa.* Kallas äfv. Hvitve, Luk, Hvitvis.

HVITSJUDA, v. a. 3. (böjes som *Sjuda*) 1) Koka silfver med utspädd svafvelsyra, så att det på ytan förvandlas till finsilfver och får sin egna matta, silfverhvita färg. Kallas äfv. Hvitkoka. — 2) Förse kopparkärl med ett tunt öfverdrag af tenn. — *Hvitsjudande, n. 4. o. Hvitsjudning, f. 2.*

HVITSPINNARE, m. 5. Ett slags Fjäril. *Bombyx neustria.*

HVITSPRÄCKLIG, a. 2. Liksom öfverstänkt af små hvita strimor, omvexlande med strimor af annan färg. — *Hvitspräcklighet, f. 3.*

HVITSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) Anstryka med hvit färg. — *Hvitstrykande, n. 4. o. Hvitstrykning, f. 2.*

HVITTEN, vit'n, m. 2. pl. — *hvittnar.* (egentl. minsta slags silfvermynt) Styfver. *Icke hafva en h. i behåll, icke det ringaste.*

HVITTRUT, m. 2. Fågel af Måseslägdet, som har de yttre vingpennorna blekt askeblå med hvita spolar och långa hvita spetsar.

HVITVED, m. sing. (bot.) Den yngre, mjukare och mindre fasta, närmast barken befintliga veden på träd, vanligen hvit, alltid ljusare än kärnveden.

HVITVÄPLING, m. 2. Allmänt förekommande art af Klöfver, med hvita blommor. *Trifolium repens.* Kallas äfv. Hvitklöfver, Hvitkullor.

HVITÖGA, n. 4. pl. — *ögon.* Det hvita af ögat.

HVITÖRT, f. 3. Se *Kamillblomma.*

HVÄLFNING, f. 2. 1) Handlingen, förrättningen, arbetet, då något hälvfves. a) *H. af ett hvalf.* — b) *Ögonens h.* (Fig.) *Skuldens h. på någon.* — 2) Det hälvfda af något. *H-en af en hvalfbåge.* — 3) (fig.) Se *Omhvälfning* (fig.).

HVÄLFVA, v. a. 2. 1) Gifva bågform åt en yta; bygga, uppföra i bågform. *H. ett hvalf, ett tak.* — 2) Låta något falla ned i bågform. *H. en packa af ett lass.* *H. ett glas vin i sig.* *H. af, fram, ned,* kasta något af, fram, ned, så att det i fallet gör en bågformig rörelse. *H. om, omkåll, öfver ända,* se *Omhvälfva.* *H. omkring,* hälvfva något i en krets. — *Syn. Vältra, Vältra.* — 3) Vrida, vända omkring. *H. ögonen.* (Fig.) *H. skulden ifrån sig på en annan,* beskylla en annan för hvad man sjelf beskylles för. *H. stora förslag,* hafva stora planer. — V. n. 1) Drifvas fram i stora bågformiga rörelser. *Hafvet h-ver,* går högt. *Se, huru edgorna h. mot*